

je že v 22. št. mariborskega „Popotnika“ našla oceno, kakeršne je vredna. Tudi pisava je do malega po vseh knjigah pogrešna, po nekaterih mestih kar naravnost barbarska. Niso nam v mislih tu pravopisne nedoslednosti, katerih se pri toliko pisateljih ni možno ogibati, ampak spotikamo se ob očitne slovniške napake, in zlasti ob zloglasne nemčizne, katere bi lehkó iztrebila vsaj nekoliko vestnejša tiskovna korektura. A zdi se nam, da imajo o ti stvari v Celovci drugačne nazore; kajti čuli smo že dva pisatelja tožiti, da jima odbor samovoljno kvari pisavo ter namesto lepih slovenskih besed vtika v spise ravno tako grde, kakor nepotrebne germanizme. — Družba je letos dosegla najvišje število udov, kar jih je kdaj imela doslej t. j. 29.590. Za prihodnje leto razpisuje odbor 200 gld. nagrade za šest krajših izvirnih nравno-poučnih povestic (vsaki po 35 gld.), obsezajočih vsaj po pol tiskane pole, in 140 gld. nagrade za štiri poučne, vsaj po pol tiskane pole obsezajoče spise razne vsebine, vsakemu po 35 gld.

— Indijska Talija. Zbirka indijskih glediščnih iger. I. zvezek Urvaši. Indijska drama Kálidásova. Na slovenski jezik preložil dr. Karol Glaser, c. kr. gimnazijski profesor. Založil pisatelj, tiskarna V. Dolenca v Trstu 1885, m. 8, 105 str. Cena? — Učeni g. pisatelj, ki se peča, kakor je tudi bralcem našega lista znano, zlasti z indijskimi studijami, ukrenil je nekoliko gledaliških iger indijskih preložiti na jezik slovenski, tako: Málaviko, Ratnávali, Sákuntalo in pričenja v tem zvezku z Urvašico. Drama je pisana nekoliko v prozi, nekoliko v verzih, in g. prelagatelj se je strogo ravnal po izvirniku tudi v tem oziru. Verze mu je blagovolil pregledati znani naš pesnik Gorázd. Knjižica je posvečena g. Davorinu Trstenjaku. Tako imamo po angleškem in nemškem vzgledu tudi Slovenci svojo „Indijsko Talijo“, kateri želimo vsaj toliko kupcev, da g. pisatelj za svoj domoljubni trud ne bode imel še materialne izgube.

— Jurjev koledar za navadno leto 1886. Uredil „Juri s pušo“ s pomočjo drugih velikih in malih Jurjev. II. letnik. Natisnila tiskarna A. Amatija sinov v Trstu 1885, 8, 112 str. Cena 50 kr. Vsebina je naslovu primerna.

— „Neposredni davki za vse v dunajskem državnem zboru zastopane dežele avstro-ogerske monarhije.“ Tako se imenuje knjiga, obsezajoča okoli deset tiskovnih pol, katero je spisal Rajmund Šinek, c. kr. davkar v Lošinji na Primorskem. Knjiga se skoraj dotiska v Hilarijanski tiskarni v Gorici. To delo bo prvo svoje vrste v slovenskem jeziku, kolikor je nam znano. Vsakdo, ki ima z davki in fasi-jami opraviti [in kdo je tega prost!], moral bi si naročiti to knjigo, v kateri dobi pouk na marsikatero stran, ki mu je morda do zdaj še nejasna. „Soča.“

Cerkvena književnost slovenska. Družba sv. Mohorja je razposlala svoj letošnji bogati dar mnogobrojnim udom. Izmed knjig pripadajo tri bogoslovno-nabožni stroki, in sicer: — Življenje preblažene Device in Matere Marije in njenega prečistega ženina svetega Jožefa. Popisal Janez Volčič, duhoven ljubljanske škofije. Izdana in založila družba sv. Mohorja. Drugi del. Z dovoljenjem visokočestitega Krškega knezoškofijstva. Tiskala tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovci 1885. 4, 164 str. Cena za neude 60 kr.

V tem delu se dokaj poljudno razлага o Marijinem češčenji; pojasnujejo se I. Marijini prazniki, II. Marijine bratovščine in III. Marijini redovi. Pisava je sem ter tja nedosledna, posebno gledé topljenja *nj* in *lj*. Tvarini bi ne škodovalo, ako bi se še bolj skrčila, ker se itak dokaj ponavlja. Vsak vérnik nahaja tu posebno za praznične dneve prijetno berilo.